Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2026
4

Epištola Žižkovským
29. března 2026

Hosana synu Davidovu!
Požehnaný, který přichází
ve jménu Hospodinově!
Král izraelský!
Hosana na výsostech!

SHROMÁŽDĚNÍ BĚHEM VELIKONOC

Zelený čtvrtek – sejdeme se v modlitebně sboru v 19h k četbě pašijí.

Velký pátek – společné bohoslužby obou žižkovských a vršovického sboru. Sejdeme se v 9:30h ve Vršovicích (Tulská 14/1)

Neděle velikonoční – bohoslužby od 9:30h jako obvykle u nás v modlitebně.

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ ŽIVOT

Těším se na společná setkávání, ať už na bohoslužbách, návštěvách či sborových programech.

Srdečně vás zvu na

Podvečer nad Biblí, který se koná v úterý od 19h.

Biblické půlhodinky online se konají ve středu ve 20:30h. Pokud zrovna není druhá středa v měsíci, kdy se koná schůze staršovstva. Ve středu 11.3. se koná schůze staršovstva.

Setkání dětí se koná ve čtvrtek od 18h.

Setkání maminek s malými dětmi, probíhají v pátek od 9:30h

Hudební mládež se koná každý lichý čtvrtek od 18h v modlitebně sboru.

Mládež - jednou za měsíc v 15h v pátek

Pastorace a možnost rozhovoru

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Přeji vám vytrvalou naději a dostatek sil na vše, co vás čeká. Přeji vám radost, zdraví, Boží požehnání.

Dnešní sbírka byla určena na Jeronymovu Jednotu- Hlavní stavební projekt, letos s určením pro opravu nymburské fary.

Během uplynulého víkendu jsme ve sboru hostili dvanáctičlennou návštěvu z německého Zittau. Volker, vedoucí tamní mládeže, připravil program, do kterého se se zájmem zapojili i někteří členové našeho sboru. Společný program jsme zakončili nedělními bohoslužbami, na které navázalo výroční sborové shromáždění. V době našeho jednání se hosté vydali na procházku po blízkém okolí a poté se k nám opět přidali na společný oběd.

Během výročního sborového shromáždění jsme vyslechli zprávu o životě sboru (tu najdete samostatně v příloze e-mailu), zprávu o hospodaření sboru i zprávu o plánované proměně modliteny. Shromáždění rovněž schválilo rozpočet na příští rok.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřest-ní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás,

Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Zachariáš 9,9-10

9 Rozjásej se, sijónská dcero,
dcero jeruzalémská, propukni v hlahol!
Hle, přichází k tobě tvůj král,
spravedlivý a zachráněný,
pokořený, jede na oslu,
na oslátku, osličím mláděti.
10 „Vymýtím vozy z Efrajima
a z Jeruzaléma koně;
válečný luk bude vymýcen.
“ Vyhlásí pronárodům pokoj;
jeho vláda bude od moře k moři,
od Řeky až do dálav země.

EVANGELIUM: Matouš 21,1-11

1 Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na
Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky 2 a řekl jim:
„Jděte do vesnice, která je před vámi,
a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko.
Odvažte je a přiveďte ke mně. 3 A kdyby vám někdo něco
říkal, odpovězte: ‚Pán je potřebuje.
‘ A ten člověk je hned pošle.“ 4 To se stalo, aby se splnilo,
co je řečeno ústy proroka:

5 ‚Povězte dceři siónské:
Hle, král tvůj přichází k tobě,
tichý a sedící na oslici,
na oslátku té, která je podrobena jhu.‘

6 Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal.
7 Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na
ně posadil. 8 A mohutný zástup prostíral na cestu své
pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu.
9 Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly:
„Hosanna Synu Davidovu!
Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově!
Hosanna na výsostech!“
10 Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal
rozruch; ptali se:
„Kdo to je?“
11 Zástupy odpovídaly:
„To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“

KÁZÁNÍ:

Tento příběh si tradičně připomínáme každý rok, na Květnou neděli. Ježíš jde do Jeruzaléma, pěšky- jako všichni ostatní. A pak, těsně před cílem, si nechá přivést osla. A podle evangelisty Matouše dokonce oslici s oslíkem.

Evangelista Matouš vypráví spoustu mocných činů, které Ježíš po cestě udělal. A přece ten poslední, těsně před branami Jeruzaléma, je to, že si sedne na osla. A lidé tomu tleskají. A vědí proč.

Ten příběh si připomínáme každý rok, a je to dobře, protože hodně vystihuje. Ježíš v něm přijíždí jako král, a přece zároveň jako někdo, kdo si nemusí na nic hrát a a nemusí si nic dokazovat. Klidně si uprostřed té slávy sedne na osla.

Evangelista Matouš, který nikdy nejde daleko pro starozákonní souvislosti, si hned vzpomene na proroka Zacharijáše:

‚Povězte dceři siónské:
Hle, král tvůj přichází k tobě,
tichý a sedící na oslici,

ii.

Prorok Zacharijáš by z toho, co ve svém vidění zahlédl, dokázal uspořádat celé vojenské manévry, ne-li něco horšího. Zmiňuje válečné vozy z Efraima a válečné oře z Jeruzaléma… Ale vlastně tam o nich mluví jen proto, aby nakonec řekl, že *tenhle* král má skutečnou autoritu i bez nich. Nemusí na to nikam posílat válečné vozy ani válečnou jízdu ani udatné bohatýry.

iii.

To říká prorok Zacharijáš. A Ježíš, který, jak už jsem řekla, celou tu dobu putoval pěšky, na těch posledních pár metrů nasedne. A do Jeruzaléma přijíždí přesně jako ten král, kterého si Zacharijáš vysnil.
A my už tušíme, že ten, který si nemusí nic dokazovat a může přijet klidně i na oslu, bude nejspíš vadit těm, kteří si dokazovat potřebují. A že to spěje do konfliktu. Ale tohle je teprve květná neděle. Dneska se ještě metají ratolesti a prostírají na cestu pláště.

iv.

Je to zvláštní. Už jsme několikrát narazili na to, že Matouš v těch událostech, které vypráví, už rovnou hledá předobraz své církve:

- Učedníci, kteří jsou s Ježíšem na jedné lodi

v příběhu o utišení bouře. Ta loď s učedníky a Ježíšem uprostřed nich. Loď, která se občas zmítá na vlnách, ale nakonec bezpečně dopluje až k protějšímu břehu – to už je pro Matouše církev.

- Nebo ty zástupy kolem Ježíše, které dokážou

někdy i pěkně odradit – ale kdo se odradit nenechá, ten tam někde uvnitř toho Ježíše najde – to už je podle Matouše taky obraz církve.

V tom dnešním příběhu by se nám už na první pohled nabízely ty zástupy, které s Ježíšem přišly. A ti další, které Ježíše vítají a oslavují a metají mu ratolesti na cestu.

A přece jeden hodně zajímavý církevní otec, Origenés, říká něco jiného.

v.

Origenés si všímá té zvláštnosti, že tam Matouš z toho starozákonního citátu nechal ty osly *dva:* oslíka i jeho matku.

Nevíme, jak si to představoval ten starozákonní Zacharijáš; ale nejspíš nepředstavoval. U něho je ta

oslice a oslátko nejspíš jen nějaká hebrejská poetická ozdoba. Předpokládal, že ten *pokořený a přece zachraňující král* má dost jiných starostí, než aby ještě seděl na dvou zvířatech současně.
A nevíme, jak si to představoval Matouš, když tam tu oslici a oslátko ponechal nejenom v citátu z proroka, ale i u toho Ježíše, který (nějak) nasedne a jede.
Ale Origenés tomu rozumí tak, že ta oslice a oslátko jsou tady, v Matoušovi, právě tím obrazem církve. Ne ty zástupy, ale ti dva oslíci - jsou konkrétně obrazem církve ze Židů a církve z pohanů. Té tradiční církve z židovských křesťanů a té nové, ještě moc nerozkoukané, z původních pohanů.
Protože uprostřed těch zástupů, tím, kdo fakticky *přináší Krista,* je ten oslík. Anebo u Matouše ti dva.
A přinášet do světa Krista – *to* je přece poslání církve.

vi.

Jistě: Origenés byl mistrem alegorie. Ale je zřejmé, že už Matouš v tom nějakou symboliku vidí. A obraz církve, který nám spolu stavějí před oči, určitě stojí za zamyšlení. Určitě stojí za to, se nad sebou takhle zamyslet.

Tak tedy *církev jako oslík.*

Osel určitě není předobraz církve, který bychom si dobrovolně vybrali. Kdybychom se - jako církev – podívali do zrcadla, asi bychom tam raději chtěli vidět

něco jiného. Oslice nebo oslík nevypadá moc reprezentativně a nemá ani neodolatelný hlas.
Ale: není to docela přesné? Vnějšně viděno, nejsme nic moc. Zejména dnes v Čechách nepatříme zrovna mezi nejúspěšnější nebo nejdůvěryhodnější organizace. A když někdy pozvedneme svůj hlas, není zrovna neodolatelný.
A přece jsme v něčem nezastupitelní. Církev přináší do světa Krista. Jako ten osel tenkrát do Jeruzaléma. Je dobré si uvědomit obojí. To, co na tom oslíku nebo oslici stojí za to, je doslova *na něm.* Na jeho hřbetě.
A my jako církev jsme na to stejně. Kdybychom žádali po okolním světě, aby obdivoval *nás* jako církev, budeme trochu směšní. Ale nepřinášíme přece sebe!
A kdybychom přestali přinášet Krista, budeme jako ten oslík, kdyby si *sám* vykračoval v tom slavnostním průvodu a myslel si, že celá ta sláva je kvůli němu.

vii.

A nakonec ještě: ti oslíci jsou tam podle Matouše *dva*. Podle Origena to znamená dvě různé podoby církve. Dva *typy* církve: tradiční židovské křesťany – a ty nové z původních pohanů. Ten rozdíl mezi nimi tenkrát byl nejspíš větší než dnes mezi protestanty a katolíky nebo pravoslavnými; mezi tradičními a charismatickými a nevím jakými ještě křesťany. A všichni dohromady

máme přinášet do světa *jednoho stejného Krista.* Na svém hřbetě.
Nejspíš to pro něho není moc snadné, přijíždět do světa současně na protestantech a katolících. A tradičních a charismatických… Ale jestli to nějak zvládl tenkrát, na těch dvou oslech, věříme, že to zvládne i dnes.
A tak je to vlastně i takový pěkný ekumenický text.
A otázka na konec- Co tedy vlastně neseme my?
Je na našem hřbetě ještě Kristus – nebo už hlavně vykračujeme my sami?

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Ježíši Kriste,
prosíme, vejdi i do našeho srdce
jako jsi kdysi vstoupil do hradeb Jeruzaléma.
Vejdi do našich hradeb,
kterými se opevňujeme proti lidem okolo nás,
i do všech zdí, které nás svírají.
Prosíme, přicházej i do našeho světa
jako král pokorný a tichý,
který nemá zapotřebí se předvádět.
Který přináší naději.
A prosíme i za tvoji církev:
aby se nevzhlížela sama v sobě,
nebyla pyšná sama na sebe,
ani nelitovala sama sebe.

Prosíme, vstupuj se svým pokojem
všude tam, kde je nepokoj
všude tam, kde je strach,
všude tam, kde jsou lidé osamělí,
všude tam, kde vládne beznaděj a bezmoc.

POSLÁNÍ: 1. list Janův 4,11-12

Milovaní, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat. Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.

POŽEHNÁNÍ:

Pokoj Boží, který převyšuje všeliký rozum,
ať chrání vaše srdce i mysl
v Kristu Ježíši. Amen

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3
tel: 739 244 619
E-mail: zizkov2@evangnet.cz
Web: https://www.evangelicizizkov.cz

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,
E-mail: olimrazkova@seznam.cz
Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275
E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984
E-mail: domycajkov@seznam.cz
úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;
čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková
E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz
úřední hodiny: po: 16 h-19h
číslo účtu: 2700073883/2010